

Rättsfallssamlingen

Mål C-153/17

**Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs meddelar
mot
Volkswagen Financial Services (UK) Ltd**

(begäran om förhandsavgörande från Supreme Court of the United Kingdom)

”Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artiklarna 168 och 173 – Avdrag för ingående mervärdesskatt – Transaktioner avseende leasing av fordon – Varor och tjänster som används både för beskattningsbara transaktioner och för transaktioner som är undantagna från skatteplikt – Avdragsrättens inträde och omfattning – Avdragsgill andel”

Sammanfattning – Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 oktober 2018

1. *Harmonisering av skattelagstiftning – Gemensamt system för mervärdesskatt – Leverans av varor – Tillhandahållande av tjänster – Transaktioner som består av flera delar – Leasingtransaktioner – Leasing av fordon – Tillhandahållande av finansiering och tillhandahållande av fordon – Skilda transaktioner – Beviljande av och förmedling av krediter – Begrepp – Anstånd med erläggandet av köpeskillingen mot betalning av ränta – Omfattas – Villkor*

(Rådets direktiv 2006/112, artikel 1.2 andra stycket och artikel 135.1 b)

2. *Harmonisering av skattelagstiftning – Gemensamt system för mervärdesskatt – Avdrag för ingående mervärdesskatt – Varor och tjänster som används både för transaktioner som ger rätt till avdrag och för transaktioner som inte gör det – Leasingtransaktioner – Leasing av fordon – Kostnadskomponenter för en transaktion – Begrepp – Allmänna omkostnader som avser såväl de skattepliktiga som de skattebefriade delarna av transaktionen, och som återspeglas i det belopp som tas ut för den del som är undantagen från skatteplikt – Omfattas – Pro rata-avdrag – Beräkning – Annan fördelningsnyckel än den som är baserad på omsättningen – Beräkningsmetod som inte kan garantera en mer precis fördelning av kostnaderna än den metod som skulle följa av tillämpningen av den omsättningsbaserade fördelningsnyckeln – Otillåtlighet*

(Rådets direktiv 2006/112, artiklarna 168 och 173.2 c)

1. Se domen.

(Se punkterna 29–31, 33, 35 och 36)

2. Artiklarna 168 och 173.2 c i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska för det första tolkas så, att allmänna omkostnader som är hänförliga till sådana transaktioner för leasing av lös egendom som är i fråga i det nationella målet, även om dessa inte återspeglas i det belopp som tas ut av kunden för tillhandahållandet av den berörda varan (det vill säga den beskattningsbara delen av transaktionen) utan i det räntebelopp som tas ut för den ”finansiella” delen av transaktionen (det vill säga den del av transaktionen som är

undantagen från skatteplikt), i mervärdesskattehanseende ändock ska betraktas som en del av de kostnadskomponenter som ingår i priset för detta tillhandahållande, och för det andra tolkas så, att medlemsstaterna inte får tillämpa en fördelningsmetod som inte tar hänsyn till den berörda varans ursprungliga värde vid varans leverans, om denna metod inte kan garantera en mer precis fördelning än den som skulle följa av tillämpningen av den omsättningsbaserade fördelningsnyckeln.

Varje medlemsstat som beslutar att tillåta eller ålägga den beskattningsbara personen att göra avdraget på grundval av användningen av alla eller en del av varorna och tjänsterna ska sålunda se till att metoderna för att beräkna avdragsrätten gör det möjligt att så exakt som möjligt fastställa den andel av mervärdesskatten som hänför sig till transaktioner för vilka avdragsrätt föreligger. Det krävs nämligen enligt principen om skatteneutralitet, som ligger till grund för det gemensamma systemet för mervärdesskatt, att metoderna för att beräkna avdragsrätten på ett objektivet sätt avspeglar i vilken utsträckning de kostnader som uppkommit med anledning av förvärv av varor och tjänster med blandad användning faktiskt hänför sig till transaktioner som ger rätt till avdrag (den faktiska andelen) (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 juli 2014, Banco Mais, C-183/13, EU:C:2014:2056, punkterna 30 och 31).

Domstolen har dock preciserat att den valda metoden inte nödvändigtvis måste vara den allra mest exakta metod som över huvud taget är möjlig, men att den, såsom framgår av punkt 51 ovan, måste kunna garantera ett resultat som är mer exakt än det som skulle följa av tillämpningen av den omsättningsbaserade fördelningsnyckeln (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 juni 2016, Wolfgang und Dr. Wilfried Rey Grundstücksgemeinschaft, C-332/14, EU:C:2016:417, punkt 33).

Domstolen konstaterar närmare bestämt, mot bakgrund av avdragsrättens grundläggande funktion som det erinras om ovan i punkt 39, att det när metoderna för att beräkna avdragsrätten inte beaktar den omständigheten att de allmänna omkostnaderna faktiskt och i ej negligerbar utsträckning används för transaktioner som ger rätt till avdrag, inte kan anses att dessa metoder på ett objektivet sätt avspeglar i vilken utsträckning de kostnader som uppkommit med anledning av förvärv av varor och tjänster med blandad användning hänför sig till dessa transaktioner. Sådana metoder kan således inte garantera en mer precis fördelning än den metod som skulle följa av tillämpningen av den omsättningsbaserade fördelningsnyckeln.

(se punkterna 52, 53, 57 och 59 samt domslutet)